

havn af, hvad der staaer i Forbindelse med de forskjellige Landsdeles Anliggender, er i sig selv uheldig, naar der ikke er særdeles afgjørende Nødvendighed for ogsaa at drage saadanne Anliggender hen til Kjøbenhavn, hvor det ligger i Tingenes Natur, at saa overordentligt Meget maa samles; men fremfor Alt forekommer det mig, at en saadan Concentration er uheldig, naar der er Spørgsmaal om Anliggender, der i alt Fald saa nøie vedrøre de enkelte Bestandsdele af de forskjellige Landsdele, at det i sig selv synes lidet naturligt at drage Bestyrelsen af Overformynderimidlerne bort fra den Landsdeel, i hvilken de have faaet deres Tilværelse, og drage dem ind til Kjøbenhavn for at lade dem bestyre der. En saadan Concentration er, tillod jeg mig at sige, i sig selv uheldig, fordi den strider imod selve Forholdenes Natur; men den er ikke blot uheldig i sig selv, den kan heller ikke undgaae at føre Følger med sig, som maae ansees for at være ligesaa uheldige som selve Tveen om at concentrere ogsaa denne Gjenstand i Kjøbenhavn. Jeg mener dermed, at det ikke er tænkeligt Andet, end at det vil fremkalde — og jeg tør ikke sige, at det vil være uden en vægtig Grund — en Misstemning i Landsdelen Sylland, naar man seer, at man ved denne Leilighed uden paatrængende Nødvendighed vil drage det hen til Kjøbenhavn, som ganske naturligt skulde have sin Plads i den Landsdeel, hvor Overformynderimidlerne høre hjemme. Denne Misstemning vil have en anden Ulempe i Følge med sig. Det vil vistnok være klart for ethvert af det høie Things Medlemmer, at, hvis der er en Misstemning over, at man ogsaa samler det i Kjøbenhavn, som det ikke er fornødent at samle der, saa vil der let danne sig en Opinion mod Overformynderiet, og naar der da med Hensyn til Bestyrelsen foregaaer Noget, som i sig selv er uheldigt og ogsaa uheldigt paa Grund af de Resultater, det fører med sig, vil man sige: Her see vi Følgen af det Skridt, vi foretog, at lægge alle Overformynderianliggender hen til Kjøbenhavn. Det er i sig selv naturligt, at man vil sige dette. Er det naturligt, at Bestyrelsen foregaaer i selve Landsdelen, er det ogsaa naturligt, at man let kommer til at nære den Tro, at Forandringen, den i sig selv ikke heldige Foran-

bring, har været Kilden til, at Ulemperne fremkom. Dog, jeg vil afsee fra Misstemningen, fra den Opinion, som vil udvikle sig; men jeg vil sige, at det ikke er tænkeligt Andet, end at en saadan Ordning vil have meget skadelige Følger, idet der deraf nødvendigviis vil opstaae mange Besværligheder og mange Ulemper. Jeg skal ikke inlade mig paa her i større Detail at paapege de Retninger, hvori dette vil blive Tilfældet, jeg skal kun fremhæve, at Forsendelsen af Pengemidler frem og tilbage, Ordningen af Laan, Forhandlingerne med de forskjellige Laanbestyrerere, og Alt, hvad dermed staaer i Forbindelse, vil have saadanne Følger; men fremfor Alt ville Ulemperne let blive store for Syllands Beboere med Hensyn til de personlige Forhandlinger, som det ofte bliver nødvendigt at føre med Overformynderen. Man sige ikke, at disse Forhandlinger jo let kunne føres skriftligt, og at Afstanden fra Kjøbenhavn i alt Fald er ringe paa Grund af Nutidens Communicationsmidler. De Tilfælde, i hvilke der bliver Tale om Usikkerheden af personlige Forhandlinger med Overformynderen, ville især være saadanne, hvor der handles om Begunstigelser gennem Ansøgninger, og hvad dermed staaer i Forbindelse, og der kommer det særdeles meget an paa de personlige Forhandlinger. Saadanne Begunstigelser ville lettere kunne meddeles, naar man har en Overformynder i Sylland, idet man da lettere vil kunne opnaa personlige Forhandlinger; thi den Betragtning, at Communicationen er udviklet saa stærkt, lægger jeg kun ringe Vægt paa. Man siger vel, at det i alt Fald kun er det vestlige og det nordlige Sylland, som kunne komme til at føle Ulemperne ved den nu foreslaaede Ordning. Mig er det imidlertid klart, at, naar der er saa store Dele af Sylland, som med Hensyn til Henvendelse til Overformynderen i Kjøbenhavn, utvivlsomt ville komme til stærkt at føle Ulemper ved den foreslaaede Ordning, da er allerede dette tilstrækkeligt til at omstøde Vægten af den Indvending, man saaledes gjør imod Bemærkningen om det Uheldige i kun at have eet Overformynderi. Indvendingen har imidlertid ikke engang Gyldighed med Hensyn til den øvrige Deel af Sylland. Man overseer nemlig, at